

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/59/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3711010379
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3711010379.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Stanislava Hájička a JUDr. Rastislava Vranku v trestnej veci proti obžalovanému V. V., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. dňa 13.júna 2012 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici z 25.januára 2012, sp.zn. 1T 104/2011 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného V. V. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici z 25.januára 2012, sp.zn. 1T 104/2011 bol obžalovaný V. V. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že

hoci bol ako otec maloletého Z. K., nar. XX.XX.XXXX povinný podľa Zákona o rodine prispievať na jeho výživu po 100 Eur mesačne, na základe rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici sp. zn. 10P/20/2009, zo dňa 10.6.2009, právoplatného dňom 19.6.2009, vždy do 20.dňa v mesiaci, do rúk matky dieťaťa V. K., nar. X.XX.XXXX, bývajúcej v W. A., W. č. XXX/XX, túto povinnosť neplnil ani v mieste bydliska maloletého, ani na inom mieste a úmyselne sa jej vyhýbal tak, že po tom, ako zrušil evidenciu na príslušnom úrade práce dňom 17.8.2010, z toho dôvodu, že išiel pracovať do zahraničia, sa zamestnal v a.s. Express People Praha 9, Česká republika a to dňom 23.8.2010, najskôr na dohodu o vykonaní práce, neskôr v riadnom pracovnom pomere, zamestnávateľovi však vyživovaciu povinnosť nenahlásil, pričom jeho čistý priemerný mesačný zárobok činil sumu 4.125,-Kč, pracovný pomer bol zo strany zamestnávateľa ukončený dňom 2.12.2010 pre neospravedlnené absencie obvineného, následne sa už na príslušnom úrade práce nezaevidoval, nepodnikal, nebolo zistené, že by niekde riadne pracoval, čím mu za obdobie od septembra 2010 do 25.1.2012 vznikol dlh na výživnom 1.700 Eur, pričom čin nemal trvalo nepriaznivé následky na maloletého.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej pätnásťdňovej lehote obžalovaný V. V. odvolanie, ktoré písomne bližšie neodôvodnil, avšak na verejnom zasadnutí krajského súdu poukázal na to, že namieta správnosť napadnutého rozsudku len vo výroku o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody s tým, že navrhol, aby mu bol po zrušení spomenutého výroku o treste uložený iba podmienečný trest odňatia slobody už aj z toho dôvodu, že s matkou maloletého Z. K. mal záujem dohodnúť sa ohľadom bytu, v ktorom V. K. býva, avšak k dohode nedošlo z dôvodov na strane V. K..

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods.1 Tr.por., ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods.3 Tr.por., na podklade podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie odvolania podľa § 371 ods.1 Tr.por. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd na hlavných pojednaniach 30.novembra 2011 a 25.januára 2012 vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci, objasnenia všetkých skutočností významných pre rozhodnutie a na podklade vykonaných dôkazov správne zistil okolnosti, za ktorých obžalovaný V. V. spáchal skutok uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného i akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. So zreteľom na to, že dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd na seba navzájom nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o správnosti skutkových záverov súdu prvého stupňa. Obžalovaný bol zo spáchania žalovaného skutku aj podľa názoru odvolacieho súdu okrem svojho vlastného priznania jednoznačne usvedčený predovšetkým svedeckou výpoveďou matky maloletého Z. K. V. K., ako aj vo veci vykonanými listinnými dôkazmi, o objektívnosti ktorých neboli zistené žiadne pochybnosti.

Odvolací súd dospel k rovnakým skutkovým zisteniam a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými ten rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto v podrobnostiach len poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorou sa v celom rozsahu stotožňuje.

Okresný súd tiež v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení napadnutého rozsudku veľmi správne uviedol aj všetky vykonané dôkazy súvisiace s výrokmi o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a potom na ich podklade obžalovanému V. V. v súlade so zákonom uložil podľa § 207 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák., s prihliadnutím na § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov, pričom mal na zreteli zásady ukladania trestov tak, ako sú uvedené v § 34 Tr.zák. a v odôvodnení rozsudku sa konkrétne a podrobne vyrovnal predovšetkým s kritériami určujúcimi druh trestu a jeho výmeru a dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, (správne pritom ako poľahčujúcu okolnosť zhodnotil tú skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval a ako priťažujúcu okolnosť pritom tiež správne zistil, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený) i na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 ods.4 Tr.zák. a na výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaného správne a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný V. V. nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na podklade uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného V. V. zamietol podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.